

Het Ministerie van Volksgezondheid en de Nederlandse Transplantatiestichting (NTS) hoeven niet verplicht mee te delen:

1. dat **hersendood** een omstreden begrip is.
2. dat bij het uitnemen van de organen symptomen kunnen optreden die bij een 'normale' operatie kunnen leiden tot toediening van meer narcose.
3. dat sprake is van een ingrijpen in het stervensproces die tot gevolg heeft dat de donor geen natuurlijke dood sterft.

Hersendood: een schimmige formule....

Artikel 14 van de Nederlandse Wet op orgaandonatie.

1. 'Indien het voornemen bestaat tot het verwijderen van een orgaan uit een beademd stoffelijk overschot, wordt de dood vastgesteld aan de hand van de volgens de laatste stand van de wetenschap geldende methoden en criteria voor het vaststellen v.d. hersendood.'
2. 'Onder hersendood wordt verstaan het volledig en onherstelbare verlies van de functies van de hersenen, inclusief de hersenstam en het verlengde merg. Vaststelling van de hersendood vindt slechts plaats in geval van een dodelijk hersenletsel waarvan de oorzaak bekend is en dat niet behandelbaar is.'

Dit wetsartikel vormt de basis voor orgaandonatie en transplantatie. Het laat duidelijk zien dat een patiënt - een mens - in deze situatie is gereduceerd tot zijn hersenen. En dat ook nog slechts tot dat beperkte gebied van de hersenen dat kan worden gemeten, hoewel de wet dit volledig noemt. De methoden en criteria hiervoor kunnen m.b.v. de technologie veranderen. Hiermee verandert tevens het moment dat je wordt dood verklaard. Hoe logisch is die gedachtegang dat het doods-moment afhankelijk is van de stand van de technologie? Hoe logisch is het dat het sterven uit de wet op de orgaandonatie is weggeschreven en daarmee totaal wordt ontkend? Sterven bestaat niet meer. Je leeft of je bent dood, van de een op de andere seconde, daar is niets meer tussen... Hoe geloofwaardig is dit?

Wetten worden bedacht door mensen die een bepaald doel voor ogen staat. Het zijn middelen om een doel te bereiken. Het gezegde het doel heiligt de middelen' komt hier in een vreemd daglicht te staan. Het middel dat hier gehanteerd wordt, is mensen dood verklaren die het niet zijn. Dan is het gerechtvaardigd te spreken van misleiding met heel dure consequenties. Die misleiding wil ons doen geloven dat levende organen uit een stoffelijk overschot, uit een lijk, kunnen worden gehaald.

Hoe lang gaan we hier nog in mee?

In werkelijkheid gaat het hier dus om Premortale Orgaandonatie (een donatie vóór de definitieve dood) i.p.v. Postmortale Orgaandonatie!! De patiënt is in werkelijkheid nog 96% levend: normale huidskleur en temperatuur, hartslag, (kunstmatige) beademing, normale bloeddruk etc. Alleen levende organen kunnen met een enige kans op succes getransplanteerd worden. Die levende organen kunnen alleen maar uit levende mensen gehaald worden. Bij welke mensen worden de organen weggehaald? Bij mensen met een ernstig hersenletsel dat ze bijvoorbeeld hebben opgelopen bij een klap op hun hoofd, een verkeersongeval, een bepaald soort hersenbloeding. Deze mensen bevinden zich in een comateuze toestand en

worden op de IC-afdeling van een ziekenhuis verzorgd. Ze liggen aan de beademingsapparatuur en worden ook voorzien van o.a. voeding en medicijnen. Met hen worden allerlei testen gedaan en als ze nergens op reageren worden ze na enkele dagen hersendood verklaard, terwijl hun lichaam nog uitstekend functioneert en ze zelfs koorts kunnen ontwikkelen. Welk stoffelijk overschot kan dat? Deze patiënten moeten wel ondersteund worden in hun ademhaling via kunstmatige beademing. Kunstmatige beademing is echter geen criterium om dood verklaard te worden. Er worden wel meer patiënten kunstmatig beademd en in leven gehouden. Overduidelijke aanwijzingen dat een zo genaamde hersendode een stoffelijk overschot - nog leeft, vind je voor de duidelijkheid hier op een rijtje gezet. Neem er goed nota van!

1. Een werkelijk stoffelijk overschot kan onmogelijk beademd worden.
2. Een werkelijk stoffelijk overschot kan onmogelijk in leven gehouden worden. Elke medicus zal dit beamen. Adem is een fundamentele voorwaarde voor (menselijk) leven en zolang een mens zelf ademt of beademd wordt, leeft hij.

Hersendood is een bedacht criterium om orgaandonatie mogelijk te maken en heeft niets te maken met de werkelijke dood.

'Hersendood' is een levensbedreigende neurologische conditie, die in principe omkeerbaar is. Zij is grotendeels te voorkomen door gericht en tijdig herstel van een helaas vaak niet-herkende en in principe dodelijke afname van meerdere hormonen. In plaats van een adequate behandeling te krijgen die de ademhalingsfunctie zou kunnen herstellen en zelfs een normaal leven weer mogelijk zou kunnen maken, ondergaan deze patiënten bijna altijd een verdere toename van hun reeds aanwezige hersenbeschadiging. Doordat zij aan een in principe dodelijke verstikking worden onderworpen, aan de zogeheten 'apneu-test' waarbij de kunstmatige beademing (soms herhaaldelijk) tot wel tien minuten wordt gestaakt zonder dat de familie hiervoor toestemming heeft gegeven of hiervan op de hoogte is gesteld.

Op 4 april 2011 leed een 39 jarige patiënte in een ziekenhuis aan een ernstige hersenbeschadiging. Dit als gevolg van een verminderde bloed- en zuurstoftoevoer die was ontstaan tijdens een spoedoperatie. Deze werd uitgevoerd in een poging levensbedreigende complicaties te herstellen, die waren ontstaan door het openspringen van inwendige hechtingen die tijdens een eerdere buikoperatie waren aangebracht. Nadat na deze spoedoperatie de anesthesie bij haar was uitgewerkt bleek zij te voldoen aan de klinische criteria voor de diagnose 'hersendood'. De neuroloog deelde de familie mee dat zij, ondanks de continuering van haar kunstmatige beademing, in de komende dagen onvermijdelijk zou overlijden aan een hartstilstand. Haar klinische toestand was zodanig dat zij volledig afhankelijk was van kunstmatige beademing. Zij was bovendien uitgedroogd als gevolg van overmatige urineproductie, ze had een zeer lage bloeddruk, en haar bloedsuitslagen waren sterk afwijkend. De bloedwaarde van een essentieel hormoon ('TSH'), dat de dag tevoren was bepaald en waarvan de uitslag bekend werd, bleek erg laag te zijn. Een bepaald gebied van de hersenen (hypothalamus) regelt de productie van het TSH, die op zijn beurt de productie stimuleert van schildklierhormonen. Een mens kan niet overleven zonder schildklierhormonen. Als dat tekort aan schildklierhormonen niet wordt gecorrigeerd zal deze conditie, die bekend staat als 'hypothyroïde', tot coma, ademhalingsinsufficiëntie, gegeneraliseerd oedeem, en uiteindelijk tot de dood door hartstilstand leiden. Zuurstoftekort in de hersenen, veroorzaakt door een verminderde bloedcirculatie, beschadigt de functie van hypothalamus. Dat leidt tot een verminderde productie van TSH en van andere essentiële hormonen. Vanaf 10 april 2011 ontving de hier boven

